

*Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ.
117, 14)*

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ
ΤΟΝ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΟΝΤΑ
ΤΟΥΣ ΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΗΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΣ

*
*
* * * * *
*
*

Ἀθῆναι 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ
ΤΟΝ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΟΝΤΑ
ΤΟΥΣ ΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΗΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΣ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐημερίας καὶ εἰρήνης ὁ Ἄρχων,
ὁ καταπαύων τοὺς πολέμους καὶ πάντα
αἰσχύνων, Μόνε Κύριε, τὰ στίφη ἐχθρῶν,
φεῦ, δι' ἐπιθέσεως τὰ ἡμᾶς ἀπειλοῦντα,
σίγησον τὰ τύμπανα τὰ αὐτῶν τοῦ πολέμου
καὶ τὴν αὐτῶν ἐδάφισον ὄφρυν
τὴν ἐπηρμένην, Παντάναξ Εἰρήναρχε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

" Τύμπανα πολέμου σίγησον, Ειρήναρχε. Χ. Μ."

Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὰ τύμπανα σίγησον, Λυτρωτά,
πολέμου καὶ τάχος
πολεμίων τὴν ἀπειλὴν

ἀπέλασον, Σῶτερ, ἐκ πατρίδος
ἡμῶν, αἰνούσης Σὸν πάντιμον ὄνομα.

Υπὲρ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
εἰρήνης ἀπαύστως
δυσωποῦμέν σε, Ἰησοῦ,
τῶν σθένει σεπτοῦ ὀνόματός Σου
ἐχθρῶν τροπούντων ἀδίκων τὰς φάλαγγας.

Μὴ παύση φυλάττων, Λόγε Θεοῦ,
πιστοὺς Ὁρθοδόξους
ἐκ βαρβάρου ἐπιβουλήs
καὶ πᾶσιν οὐράνιον εἰρήνην
τοῖς Σοῖς οἰκέταις, Χριστέ, ἐπιβράβευσον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Μῆτερ τοῦ Λυτρωτοῦ,
Θεοῦ Εἰρηναρχου,
ἐκδυσώπει Αὐτὸν θερμῶs
λυτρῶσαι ἡμᾶς ἐκ πολεμίων,
σὲ ἀκλινῶs μεγαλύνοντας, Δέσποινα.

Ωδή γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απειλῆs πολεμίων
ῥῦσαι ἡμᾶς, Κύριε,
Σὲ δοξολογοῦντας ἐν πίστει
ὡσπερ εἰρήναρχον
καὶ αἰσχυντιῆρα ταχὺν
ἀφρόνων καὶ ἀσυνέτων
κυβερνῶντων, ἔπαρσιν
ῶν θραῦσον σθένει σου.

Νῦν ἐχθρῶν πολεμίων
ἐσμὸν ταχὺ σύντριψον
ἐπιβούλων, Σῶτερ, πατρίδος
τῶν δοξαζόντων Σε
τρανῶς ὡς προασπιστὴν
ἡμῶν τῆς ἐλευθερίας,
ἣν χειρὶ ὑπέγραψας
τῇ παναχράντῳ Σου.

Ἀπροσμάχητον ὄπλον
σῶν οἰκετῶν, Κύριε,
τῶν ἀπειλουμένων ἀδίκως
δι' ἐπιθέσεως
τῶν πολεμίων, τῇ Σῆ
ἰσχύϊ σύντριψον θράσος
τὸ αὐτῶν, ἀείποτε
ἐκδυσσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε,
ἡ θαυμασιῶς τέξασα
Ἄρχοντα εἰρήνης τοῦ κόσμου,
μόνον Θεάνθρωπον,
Αὐτὸν δυσώπει ἐχθρῶν
στυγνῶν σκεδάσαι μανίαν,
ἀπειλούντων δούλους σου
δι' ἐπιθέσεως.

Ειρήναρχε
Θεέ, διάλυσον στίφος τῶν πολεμίων,
ἀπειλούντων ἡμᾶς χειρὶ τῇ παντοδυνάμῳ Σου
διὰ συντριβῆς καὶ δεινῶν παντοίων.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα·

Ύμνος β΄. Πρεσβεία Θερμῆ.

Χριστέ, ἀπειλὴν πολέμου ἀπομάκρυνον
ἐκ πάντων ἡμῶν ὀρθῶς δοξολογούντων Σε,
ὡς Θεὸν Εἰρήναρχον,
καὶ ἐσμὸν πολεμίων καταίσχυνον,
τῶν ἐπιβούλων, οἴμοι, τῆς ἡμῶν
πατρίδος, ἧς πέλεις, Σῶτερ, πρόμαχος.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκω, Κύριε.

Ὀλικῶς ἀτενίζοντες
Σὴν μεγαλειότητα, Σῶτερ, κράζομεν·
Δεξιᾶ χειρὶ Σου σύντριψον
πολεμοχαρεῖς ἐχθροὺς τῶν δούλων Σου.

Λῦσον μῖσος, Εἰρήναρχε,
γείτονες νῦν ἄπιστοι ὅπερ ἔχουσι
δι' ἡμᾶς, τοὺς καταφεύγοντας
ἐν δεινοῖς τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου.

Ἐπιβούλους ἀφάνισον
τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, Εἰρήναρχε,
καὶ συντήρησον τοὺς δούλους Σου
ἐν ἐλευθερίᾳ Σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Δέσποινα,
Ἄρχοντα εἰρήνης ἢ κόσμῳ τέξασα,
ἀπειλῆς πολέμου δούλους Σου
άνωτέρους τήρει, παμμακάριστε.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὀπλισον ἡμᾶς,
Σὲ δοξάζοντας, Εἰρήναρχε
Σῶτερ, ὄπλῳ διαρκοῦς ὑπομονῆς
ἐν πολέμῳ ἀπειλῆ ἑχθρῶν, Θεάνθρωπε.

Ὑμνων Σέ, Χριστέ,
καταστέφοντες τοῖς ἄνθεσι
δυσωποῦμέν Σε· Πολέμου ἀπειλὴν
ἀπομάκρυνον ἐν πάντων ὑμνηπόλων Σου.

Σῶσον εὐσεβεῖς

ἐξ ἀδίκου ἐπιθέσεως
πολεμίων ἀσεβῶν, Λόγε Θεοῦ,
παντοδύναμε, Εἰρήναρχε Θεάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἰλεων ἡμῖν

σὸν Εἰρήναρχον ἀπέργασαι,
Μήτηρ, Τόκον, πολυέλεον Θεόν,
εὐλαβῶς σὲ μακαρίζουσι, Παντάνασσα.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Γλυκύτατε Ἰησοῦ, ἐνίσχυσον
ἀπειλούμενον λαόν σου, Παντάναξ,
διὰ πολέμου ἐχθροῦ ἐδαφῆσαι
τὸ ἐπηρμένον καὶ ἄνομον φρύαγμα
καὶ ἀντιστήναι ταῖς αὐτοῦ
προσβολαῖς προστασίᾳ ἐτοίμη σου.

Ἡ ἄτρωτος τῆς εἰρήνης ἔπαλξις,
Ἰησοῦ, τοὺς εὐσεβεῖς ἀπειλοῦντας
διὰ πολέμου ἐχθροὺς τῆ ἰσχύϊ
τῆς πανσθενοῦς δεξιᾶς Σου καταίσχυνον
καὶ σύντριψον αὐτῶν ὄφρυν
τῆ δυνάμει τῆς Σῆς ἀγαθότητος.

Σκοτόμαιναν τοῦ πολέμου σκέδασον
ἀστραπαῖς εἰρηνικῆς Σου προνοίας
πρὸς τὸν λαόν Σου, δοξάζοντα κράτος
τὸ Σὸν ἀπαύστως, Θεάνθρωπε Κύριε,
Ἄρχον εἰρήνης καὶ φρουρὲ
Ὁρθοδόξων πιστῶν ἀπροσμάχητε.

Θεοτοκίον.

Ὀδήγησον, Θεοτόκε Δέσποινα,
πρὸς προόδου τοὺς οἰκέτας σου τρίβους
καὶ ἀτραποὺς σωτηρίας, Παρθένε,
εἰρηνικῶς συμβιῶσαι τοὺς θέλοντας

μετὰ τῶν πολεμοχαρῶν,
φεῦ, γειτόνων αὐτῶν, Μῆτερ ἄχραντε.

Ειρήναρχε

θεέ, διάλυσον στίφος τῶν πολεμίων,
ἀπειλούντων ἡμᾶς χειρὶ τῆ παντοδυνάμῳ Σου
διὰ συντριβῆς καὶ δεινῶν παντοίων.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοὺς ἀπειλοῦντας ἡμᾶς, Παντοδύναμε,
δι' ὀλεθρίου πολέμου καταίσχυνον
καὶ τὴν εἰρήνην Σου δώρησαι ἅπασιν,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, Κύριε,
τοῖς Σὲ ἀπαύστως ἐν βίῳ δοξάζουσι.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Οἱ βουλόμενοι εἰρήνην
εὐφρανθήσονται.

Στίχος. Τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Μᾶρκον (Κεφ. ιγ΄ 1 - 27).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐκ
τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ
οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ·
Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῆ
ῶδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. Καὶ
καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι
τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· Εἶπε ἡμῖν
πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς
πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.
Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὕτω τὸ τέλος.

Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί. Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς. Παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ὅπου οὐ δεῖ **ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω τότε** οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθέτω ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄρα τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσε Κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὗς ἐξελέξατο ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς, ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἴδου προεῖρηκα ὑμῖν ἅπαντα. Ἄλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως

πολλῆς καὶ δόξης. Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.

Δόξα.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα,
Τριάς ἢ ἐν μονάδι,
διάλυσον τὰ στίφη
τῶν ἡμῶν πολεμίων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
εἰρήνευσον τὸν κόσμον,
Σὲ δοξαζόντα πόθῳ.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Κύριε Εἰρήναρχε,
ὁ καταπαύων πολέμους
καὶ συντριβῶν τάχιστα
πολεμίων ἔπαρσιν,
δέξαι δέησιν
εὐσεβῶν δούλων σου
τῶν ἀπειλουμένων
δι' ἀδίκου ἐπιθέσεως
ὑπὸ τοῦ γείτονος
τοῦ φρουαττομένου καὶ ἄφρονος,
οὗ τὴν ἰσχὺν ἢ χάρις σου
ἢ πανευσθενῆς μόνη δύναται
ἐδαφίσαι, Σῶτερ,
ἢ σθένους ἐμπιμπλῶσα τὰς ψυχὰς
τῶν δοξαζόντων Σὸν ὄνομα,
τὸ ὑπερυψούμενον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ίουδαίας.

Νῦν, Εἰρήναρχε Σῶτερ,
δυσωποῦμέν Σε πίστει·
Λαοὺς εἰρήνευσον
καὶ ἀπειλὰς πολέμων
διάγραψον τῷ σπόγγῳ
τῆς ἀπείρου Σου χάριτος
ἐκ πίνακος, Λυτρωτά,
λαῶν δοκούντων ἄρχειν.

Εὐλογίας Σου πλῆνον
ῥαντισμῷ οὐρανόθεν,
Χριστὲ Θεάνθρωπε,
τὸν βορβορώδη ρύπον
πιστοῦς διὰ πολέμου
ἀπειλούντων καὶ ἅπαντας
ἐλαίῳ, Σῶτερ, λαοὺς
ἐπίχρισον εἰρήνης.

Ίσχυροὺς Σοὺς οἰκέτας,
οἴμοι, ἀπειλουμένους,
Σῶτερ Εἰρήναρχε,
διὰ πολέμου δεῖξον
καὶ ῥῦσαι κατωδύνου
ἀπειλῆς ἐπιθέσεως
ἐχθρῶν τοὺς Σε ἀκλινῶς,
Χριστέ, δοξολογοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι, πάντας, Παρθένε,
τοῦ Θεοῦ Λόγου πύλη
ἡ ἀδιόδευτος,
ἡμᾶς τῆς ἐπηρείας
γειτόνων πολεμίων
καὶ βαδίσει ἀξίωσον
ἡμᾶς ὁδὸν τὴν στενὴν
διηνεκοῦς εἰρήνης.

ᾠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἦττηνται πάντες
οἱ πολεμοῦντες ἀδίκως

εὐσεβεῖς ἢ αὐτοὺς ἀπειλοῦντες
Χάριτί Σου Θεῖα,
Χριστέ, διὰ πολέμου.

Νῦν εὐσεβέσιν
ἀμυνομένοις βοήθει
καταισχῦναι ἐχθροὺς πολεμίους,
πανσθενεῖ χειρί Σου,
Χριστέ, τοῖς Σὲ ὑμνοῦσι.

Ἄρχον εἰρήνης,
τοὺς ἐπιβούλους πατρίδος
τῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου δυνάμει
δίωξον Σὴ Θεῖα,
αἰσχύνη πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Πιπὰς ἀγάπης,
εἰρήνης καὶ ὁμονοίας
ἐκτοξεύειν ἡμᾶς, Θεοτόκε,
ἐκ βυθοῦ καρδίας
ικάνωσον πρὸς πάντας.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Χριστὲ εἰρηνοφόρε,
ἄνοιξον ἀγκάλας
τὰς Σὰς ἀχράντους ἡμᾶς ὑποδέξασθαι,
τοὺς ἀπειλὰς πολεμίων καθυπομένοντας.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον
καὶ πολέμων παῦσον
δεινά, Χριστέ, τῶν πιστῶν δοξαζόντων Σε
ὡς συντριμμὸν πολεμίων, Θεὲ Εἰρήναρχε.

Χαρᾶς καὶ εὐθυμίας
πλήρωσον καρδίας
ἐξ ἀπειλῶν θλιβομένης, Θεάνθρωπε,
πολέμου, Σῶτερ, σπευδούσας Ἀγίῳ σθένει σου.

Θεοτοκίον.

Μαχαίρα, Θεοτόκε,

σύγκοψον εὐχῶν σου
πρὸς τὸν Υἱόν σου, εἰρήνης τὸν Ἄρχοντα,
τῶν πολεμούντων Σοὺς δούλους ἄνομον φρύαγμα.

Ἄξιόν ἐστι... **καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.**

Ἄρχον τῆς εἰρήνης πανευσθενές,
τῆς ἀδίκου ῥῦσαι
Σοὺς οἰκέτας ἐπιβουλῆς
καὶ τῇ Σῆ δυνάμει
πολέμους ὀλεθρίους
κατάπαυσον, οἰκτιῖρμον
Σῶτερ καὶ Κύριε.

Ὁ τοὺς πολεμίους, Λόγε Θεοῦ,
εὐσεβῶν ἀπάντων
τῇ ἀχράντῳ Σου Δεξιᾷ
τάχιστα συντρίβων,
ἡμῖν ἐλευθερίαν

καὶ εἰρηναῖον βίον
δώρησαι, Κύριε.

Ἀκοῶς πολέμου καὶ ἀπειλᾶς,
Κύριε, ἀνόμων
πολεμίων καὶ ἀσεβῶν
παῦσον Σῆ ἰσχύϊ,
Εἰρήνης Ἄρχον, Σῶτερ,
ὁ εἰρηνεύων πάντας
δοξολογοῦντάς Σε.

Ὁ τὴν Σὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς
ἐφαπλώσας, Σῶτερ,
καὶ συντρίψας ὄφρυν ἐχθρῶν
πολεμίων, ξίφει
τῆς Θείας Χάριτός Σου
ἡμᾶς τῶν ἀπειλούντων
σύγκοψον φρύαγμα.

Δόξα Σοι, Εἰρήναρχε Τησοῦ,
τῶν ἀπειλουμένων
ἐναργέστατε βοηθὲ
ταπεινῶν Σου δούλων,

διὰ πολέμου, Σῶτερ,
ἐχθρῶν ὑπ' ἀσεβούντων,
πίστει κραυγάζομεν.

Ἄρματα ἐχόντων ἐχθρῶν ἡμῶν,
τῶν διὰ πολέμου
ἀπειλούντων ἡμᾶς, Χριστέ,
σύντριψον ταχέως
καὶ εὐφρανον Σοὺς δούλους
τὸ θεῖον ὄνομά Σου
ὄπλον κατέχοντας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου

ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπειλῆς πολεμίων ἡμᾶς ἐξάρπασον,
Ἄρχον εἰρήνης, Παντάναξ,
καὶ τοῦ πολέμου δεινὰ
ἀπομάκρυνον, Χριστέ, ἐκ τῶν ἀείποτε
Σὲ δοξαζόντων εὐλαβῶς,
σκεπαστὰ τῶν εὐσεβῶν
ἐκ μῆνιδος τῶν ἀπίστων,
ὁ πανσθενεῖ Δεξιᾷ Σου
φρουρῶν καὶ σκέπων τοὺς οἰκέτας Σου.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Ῥῦσαι πολεμίων ἀπειλῆς,
Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
τῶν Ὁρθοδόξων λαοῦς
καὶ πολέμου τύμπανα
ταχέως σίγησον,
Ἄρχον, Σῶτερ Θεάνθρωπε,
εἰρήνης, δυνάμει

Θεϊκῆ Σου, Κύριε,
ἵνα δοξάζωμεν
Σὲ ὡς καταισχύνην ἀπίστων
καὶ ἰσχύν ἐπικαλουμένων
ὄνομα τὸ θεῖόν Σου ἐν θλίψεσι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

**Παῦσον πολέμους, εἰρήνης, Χριστέ, Ἄρχον,
σὺν Παῖσίῳ Χαραλάμπης κραυγάζει.**

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Ἀριθμ. Καταλ. Π. 834 / 24-8-20